

Gruppen grovjobbar i sjömanskyrkan.

En jobbarvecka med Solleröndomar på sjömanskyrkan

Det tog eld direkt i föreningen Q, Kyrkans Ungdom på Sollerön, när jag lade fram förslaget om en jobbarvecka på en sjömanskyrka. Det var på hösten 1970, som idén kläcktes. Sjömansvårdsstyrelsen ställde sig mycket positivt till förslaget, här var det ju verkligen fråga om att en grupp ungdomar skulle göra ett jobb på en av de många sjömanskyrkorna. Nu har vi hunnit med fyra dylika jobbarveckor, en för vart år under sportlovsveckan: Gdynia i Polen, Middlesbrough i England, Antwerpen i Belgien och nu i år Rotterdam i Holland.

INGA LYXRESOR

Naturligtvis ligger det förarbete bakom sådana här resor. Det kostar pengar att resa, och det gäller att göra det så billigt som möjligt. Själva vistelsen på sjömanskyrkan får ju på inget sätt belasta den lokala sjömanskyrkans ekonomi. Vi har bara bett om lite golvyta för

— och underhåller sjöfolk.

våra luftmadrasser och sovsäckar. (Jag brukar förstås be om sängar för ”det gamla prästparet” som ju är reseledare, och då har nog personalen alltid undrat innan vi kommit fram hur gamla vi egentligen är). Våra sovplatsutrymmen får naturligtvis inte göra intrång på verksamheten såsom sjömanskyrka — men det har löst sig fint på alla fyra kyrkorna tack vare jättebussig personal, som gjort det bästa möjliga för oss. Måltiderna svarar vi naturligtvis för själva, frukostmålet lagar vi i kyrkans kök och middagen intar vi på något billigt matställe.

De 500—600 kr, som resorna har kostat per deltagare, har vi jobbat ihop under hösten och vintern genom församlingsaftnar, marknad, lotterier, dagsverken m. m. Vi har också fått en del mindre bidrag från församlingen, föreningar och även sjömansvårdsstyrelsen, som menar dels att ungdomarnas arbetsinsats sparar in en hel del för den sjömanskyrka de besöker, dels att ungdomarna inspireras för sjömanskyrkans verksamhet. (Det kan här sägas att ungdomar från gruppen har återvänt sommartid till sjömanskyrkan för att jobba utan någon som helst ersättning, vidare har ju Nisse från prästgår-

den tagit tjänst som assistent under det sistlidna året i såväl Narvik som Rotterdam).

GRUPPEN

Förarbetet består naturligtvis också i att förbereda programaktiviteter, som sedan ska utövas på kyrkan vi besöker. Gruppen bör vara på c:a 15 + färdledare. Sjömanskyrkorna har inte möjlighet att härbärgera flera. Det gäller ju också för sjömanskyrkans personal att sätta hela gruppen i arbete under denna vecka. Vår grupp har växlat under dessa fyra år, som ju är naturligt och dessutom riktigt, då fler på så sätt kan få möjlighet att lära känna kyrkans arbete. I år var det av 16 ungdomar 9 st. som var med för första gången. Men jag är också glad att några har varit med ett eller två år tidigare, de vet direkt hur en sådan här jobbarvecka ska läggas upp och de kommer snart in i arbetsordningen även på en ny kyrka.

GROVJOBB OCH UTFÄRDER

Nu är du naturligtvis funderksam på vad vi gör under en sådan här "jobbarvecka". Det blir förstås olika uppgifter på olika kyrkor. I stort sett är dagen upplagd så att vi efter morgonbön och frukost jobbar, grovjobbar mellan kl. 10—14: storstädning, fönsterputs, trädgårdsskötsel, målning, bakning, ja, vet du det finns så otroligt mycket som ska göras och då kanske i synnerhet i början av mars. Det är en tid på året då sjömanskyrkans personal många gånger måste få anställa extra arbetskraft för att kunna hinna med. T. ex. nu i Rotterdam, då pojckarna anlade en ny gräsmatta genom att köra ut c:a 40 kbm jord, kratta, välta, kratta och så rulla ut och skära till den färdigodlade gräsmattan, så att när vi reste hem det låg en fin grön gräsmatta för sjöfolket att ta i besittning direkt. Jag föreslog att vi skulle i kanten på gräsmattan sätta ett litet anslag med orden: "Sollerö ungdomarna reste gräset 1974."

Efter grovjobbet och middagen så blir det tid för utfärder. Det är ju klart att ungdomarna skarpt gillar att få se så mycket som möjligt, när de nu kommer till ett främmande land. Ibland har personalen möjlighet att svara för guiding, ibland klarar vi oss på egen hand och går på upptäckarfärd. Vi måste vara helt inställda på, att personalen har sitt att göra, och vi får inte inkräkta på deras dagsrutin. Men vad många fina minnen ungdomarna har haft med sig hem från

sina utfärder i de olika länder vi besökt! I Polen, Gdansk med sin fina bebyggelse, koncentrationslägret Stutthof med sina skrämmande baracker och gaskammare, i England de underbara hedarna, York med sin mäktiga katedral, kontakten med engelsk kyrka och församlingsliv och naturligtvis en fotbollsmatch i ett överfyllt stadion och i Belgien den sköna huvudstaden Brüssel, stor karneval i Bergen op Zoom och även trivsamma diskotek i Antwerpen, och så nu sist i Holland den fantastiska utsikten från EURO-masten, 185 m. hög, eller Panorama Mesdag med världens största oljemålning, som helt omsluter det lilla lusthuset åskådaren står i och skapar ett otroligt perspektiv.

PROGRAMINSLAG

På kvällarna har ungdomarna chansen att få träffa och vara tillsammans med sjöfolk. De har tidigare på dagen varit med assistenten ombord på båtar. Vidare får de nu på kvällarna hjälpa husmor med att servera och diska, plocka undan, och veta att allt det här ska också göras för att en sjömanskyrka ska fungera. Vi svarar naturligtvis också för programinslag under en sådan här vecka. Nu sist i Rotterdam i slutet av februari svarade vi för högmässa på söndagen kl. 11 och för "Ung gudstjänst" på kvällen: mycket sång, musik och bibelpantomimer. En kväll svarade vi för en s. k. "Solleröafton" som uppskattades mycket av såväl sjöfolk som svenskkolonin. Den bestod naturligtvis av presentation av Sollerön genom bilder, sånger och historier på Soldmål och därtill fick vi överlämna gåvor från Sollerö till sjömanskyrkan innan vi gick till aftonbön i kapellet, en aftonbön som ungdomarna helt svarade för.

ÅTERBLICK

Efter varje resa kommer man hem trött, mycket trött men oändligt nöjd och tillfredställd. Det var ju så mycket, som man fick se och uppleva, men jag tror ändå inte att det är detta som ungdomarna fann så berikande. Nej, jag tror snarare att det var atmosfären på sjömanskyrkan, personalens omsorg om gruppen, det präktiga sjöfolket och de vänliga människorna från svenska kolonin som så högt värdesätter sjömanskyrkan, ett hem långt hemifrån. Vidare att ungdomarna fick göra en ordentlig positiv insats för sjömanskyrkan i såväl grovjobb som program. Många är det som i försam-

lingen frågar mig och min hustru Margareta, hur vi orkar satsa på sådana här jobbarveckor med ungdomarna på sjömanskyrkan. Svaret är givet: det är verkligen ingen uppoffring av en semestervecka eller med allt det förarbete, som måste föregå en dylik resa, när man får resa iväg med sådana ungdomar. Till vilken sjömanskyrka vi än har kommit har ungdomarna lovordats för sina fina insatser och sitt tjugusiga uppträdande — ett synnerligen gott PR för Sollerö och dess unga släkte. Margareta och jag känner också deras tacksamhet för dessa jobbarveckor, när t. ex. rälsbussen närmade sig Mora efter en lång resa med tåg-båt-tåg-rälsbuss och en av ungdomarna utbrast: ”Nä, nu vänder vi på tåget och åker tillbaka till Rotterdam!”

Gösta Schmidt